

Imputen 11 assassinats al zelador d'Olot, tres dels quals amb acarnissament

El fiscal li reconeix l'atenuant de confessió i col·laboració perquè va facilitar aconseguir proves d'alguns crims

La furgoneta policial en el moment d'entrar al soterrani dels jutjats d'Olot, abans de la imputació.

OLOT | XAVIER VALERI/DDG

El fiscal Enrique Barata i les acusacions particulars -representades pels lletrats Jordi Coma i Rafel Berga- han imputat onze delictes d'assassinat al zelador d'Olot, Joan Vila, perquè consideren que no hi ha cap dubte que el detingut va actuar amb traïdoria en tots i cadascun dels crims perpetrats a la residència La Caritat. A més, tant l'acusació pública com les particulars, creuen que en els tres últims crims va fer patir de forma innecessària les

víctimes perquè les va matar amb una barreja de barbitúrics i productes corrosius i que, per tant, se li han d'aplicar agreujants d'acarnissament que farien augmentar la condemna. Per contra, la fiscalia considera que se li podria rebaixar la pena perquè va confessar els crims, però les acusacions no hi estan d'acord. Joan Vila es podria enfrontar a més de 200 anys de presó.

Per al fiscal resulta clar que si el zelador no hagués confessat alguns dels crims, hauria estat molt difícil aconseguir proves incriminatòries perquè havia passat molt temps dels fets i alguns cossos ja estaven en un estat avançat de descomposició. Per aquesta raó reconeix que se li hauria d'aplicar l'atenuant de confessió i col·laboració amb la justícia. Però l'acusació pública s'hi mostra en complet desacord i no s'han adherit a aquesta atenuant.

El lletrat Rafel Berga només veu possible tenir en consideració l'atenuant proposat pel fiscal en dos dels crims "perquè si Joan Vila no hagués posat la policia sobre la pista potser no s'hauria descobert mai que aquestes persones van ser assassinades". No obstant, respecte les altres nou persones, manifesta que ja hi havia una investigació en curs i s'havien acordat unes exhumacions després d'haver-se practicat una detenció. "Ja se l'havia fet declarar amb unes càmeres. Per tant s'hi havia vist obligat i no hi veiem cap atenuant", afegeix. Per la seva part, l'acusació particular que representa Jordi Coma també s'adhereix a les imputacions del fiscal perquè entén que "existeix una deliberada consciència del senyor Joan Vila d'acabar amb la vida d'aquestes persones residents a La Caritat, no hi ha hagut negligència".

Coma també lamenta que "la fundació La Caritat donés accés a la medicació a persones no autoritzades" i indica que la direcció del centre "hauria d'haver assumit responsabilitats a posteriori dels fets". El lletrat considera que el centre i les companyies asseguradores tenen una responsabilitat directa perquè "es podien haver evitat aquestes morts en cas de tenir un control més eficient de l'accés a la medicació".

El lletrat de la defensa, Carles Monguilot va manifestar que no s'oposa que el procediment segueixi endavant. Tanmateix, discuteix els fets i la qualificació jurídica però no va concretar per què.

L'escrit del fiscal

En la seva imputació, el fiscal fa un relat de cadascun dels 11 crims que Joan Vila va confessar. Comença per l'últim -el 17 d'octubre del 2010- i retrocedeix fins al primera mort -el 28 d'octubre del 2009-. L'agreujant d'acarnissament considera que només es pot aplicar en les tres últimes víctimes.

És en les tres últimes que l'acusació pública defensa que Vila va fer patir excessivament les víctimes perquè les

va matar mitjançant lleixiu o algun altre producte càustic semblant. Per això, creu que en aquests tres casos se li pot aplicar agreujant d'acarnissament.

Segons el minucios relat del fiscal, el 17 d'octubre del 2010, l'imputat va matar Francisca Gironés Quintana amb àcid desincrustant que li va introduir a la boca amb una xeringa. El dia abans, va subministrar un got amb productes tòxics a Montserrat Guillamet Bartolich; el 12 d'octubre va fer el mateix a Sabina Masllorç Sala; el 25 de setembre va mesclar un sèrie de fàrmacs sedants que va oferir, com si fos la medicació, a Montserrat Canalias Muntada; la tarda del 19 de setembre va fer el mateix a Joan Canal Julià; el 21 d'agost de 2010 va matar Lluís Salleras Claret amb aquest mateix mètode, que també va utilitzar l'11 de juliol amb la resident Carme Vilanova Viñolas; el 27 de juny va assassinar Isidra García Freixes injectant-li una gran quantitat d'insulina; el 14 de febrer va posar fi a la vida de Teresa Puig Boixadera amb un còctel de fàrmacs, igual que va fer el 29 d'agost de 2009 amb Rosa Baburés Pujol; la primera assassinada, Francisca Matilde Fiol, va morir amb una injecció d'insulina el 18 d'octubre de 2009.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/01/27/imputen-assassinats-zelador-dolot-tres-dels-quals-acarnissament/544052.html?utm_source=rss